

INTERPELLATIE (R.v.O. art.62)
VAN DE HEER JEF VAN DAMME TOT DE HEER BRUNO DE LILLE,
COLLEGELID BEVOEGD VOOR CULTUUR, JEUGD,
SPORT EN AMBTENARENZAKEN
over de subsidies aan sociaal-culturele verenigingen

(De Sint-Verhaegen studentenstoet trekt voorbij het parlamentsgebouw, begeleid van keiharde dansmuziek)

De heer Jef Van Damme.- Ik heb absoluut niet veel redenen om te dansen. Integendeel!
(Gelach)

Ik diende deze interpellatie in op een ogenblik dat ik nog niet over alle informatie beschikte. In de loop van deze week kreeg ik meer nieuws over het beschikbare budget. Bij de bespreking van het budget komen we hier zeker nog op terug. In essentie herhaal ik hierbij de vraag die ik op 19 maart 2010 al stelde over de middelen voor de sociaal-culturele verenigingen.

Ik was toen niet alleen. Ik hoop trouwens dat ik ook nu geen eenzame ridder ben en dat de raadsleden die nog aanwezig zijn, zich achter me zullen scharen. Meerdere raadsleden traden me die bewuste 19de maart bij. Collegelid Bruno De Lille beweerde toen dat hij samen met de sociaal-culturele sector op zoek was naar oplossingen. Op korte termijn moest een begrotingswijziging soelaas bieden. Dit werd echter een slag in het water. Op langere termijn zou men met een nieuw subsidiekader de problemen het hoofd bieden.

Tijdens de discussie over de begrotingswijziging werd het amendement van de sp.a-fractie verworpen. Men argumenteerde toen dat dit amendement voorbarig was en dat er een aantal aanpassingen zouden worden aangebracht.

Een paar maand later wordt er wel een aanpassing doorgevoerd. Collegelid De Lille kan niet anders. Hij is immers verplicht om 75 procent van de subsidies uit te keren. Hij gaat echter niet verder dan die bewuste 75%. In feite impliceert dit dat hij voor de tweede keer op rij de garantieregel toepast. Deze regel staat in de verordening van 2008 ingeschreven. Voor de tweede keer op rij past collegelid De Lille een noodmaatregel toe. In se was het echter de bedoeling dat deze noodmaatregel de uitzondering op de regel zou blijven.

Bovendien gaat collegelid De Lille dan nog eens peroreren dat er nog nooit zoveel geld werd uitgedeeld aan de sociaal-culturele verenigingen. Uiteraard klopt dit verhaal maar ten dele. Hij vergeet immers een en ander te vertellen. Er is inderdaad een stijging van het totale budget. Individueel ontvangen de verenigingen echter allemaal minder. Ondanks het feit dat ze meer activiteiten ontplooiën en ondanks het feit dat ze meer deelverenigingen hebben, wordt de financiële armslag van een groot aantal verenigingen verder beperkt. Het is een bewuste beleidskeuze van collegelid De Lille om dit budget niet te verhogen. Hij mag zich niet achter de verordening verstoppen. Hij geeft alle verenigingen maar 75% van de som waarop ze recht hebben en beperkt zich dus tot het minimum. Als mijn berekeningen kloppen, kan collegelid De Lille door in zijn budget niet in 30.000 maar in 70.000 euro te voorzien, alle verenigingen geven waar ze recht op hebben.

Ik blijf het herhalen: het is best mogelijk dat het globale budget stijgt. Dat is niet meer dan logisch. Er zijn ook veel meer verenigingen. Dat is echter maar de helft van het verhaal. Collegelid De Lille opteert er eveneens voor om een groot deel van de verenigingen min-

der geld te geven. Laat ons eerlijk zijn: het gaat maar om een kleine som. In mei 2010 deed de sp.a-fractie bijvoorbeeld het voorstel om de vergoedingen van de raadsleden te halveren. Daar werd nog steeds geen beslissing over genomen. Het zij zo. Ik denk echter dat het in dit geval over dermate kleine bedragen gaat, dat het enkel een kwestie is van goede wil. Het is bijzonder jammer dat collegelid De Lille deze goede wil niet toont.

Mevrouw Brigitte De Pauw.- De verenigingen liggen me allemaal na aan het hart. We wachten ook op de begrotingsbespreking om het daar verder over te hebben. Ik hoop echter dat collegelid De Lille me toch ten dele zal kunnen geruststellen. Ik heb deze middag een bepaalde vereniging ontmoet die onlangs bij u uitgenodigd werd voor een onderhoud. Op een bepaald moment is daar blijkbaar de vraag gesteld waarom al die koepelverenigingen een vrijgestelde nodig hebben. Er zou geopperd zijn dat men die evengoed kan afschaffen en al het werk laten doen door de gemeenschapscel. Ik hoop dat dit een kwakkel is of een verspreking, want anders zijn we ver van huis.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Er doet inderdaad heel wat onzin de ronde.

Ik vind de Brusselse sociaal-culturele verenigingen zeer belangrijk. Ik blijf daar de nadruk op leggen. De VGC ondersteunt hen met veel geld. Er werd nog nooit zoveel gegeven. Dat verhaal klopt. Na de volgende begrotingswijziging is het budget op 2 jaar tijd met 12% gestegen. Het is de bedoeling dat Brusselaars kunnen participeren aan een bloeiend verenigingsleven. Dit is het uitgangspunt.

Nog nooit waren er zoveel verenigingen. Intussen werd de kaap van 500 verenigingen gerond. Dat is een goede zaak. Het toont immers aan dat het verenigingsleven leeft, dat men de weg naar de VGC weet te vinden en dat men gebruik wil maken van de diensten van de Nederlandstalige gemeenschap. We zijn blij dat het verenigingslandschap zeer gevarieerd is.

Voor de koepelverenigingen werden de werkingssubsidies echter inderdaad opnieuw beperkt tot 75 procent van het maximum te ontvangen bedrag. Dit impliceert niet dat dit 75 procent is van de middelen waar men recht op heeft. Deze verenigingen krijgen de middelen die ze nodig hebben voor de uitbetaling van een personeelslid. Dit personeelslid wordt niet de laan uitgestuurd. Het verbaast me dat dit gerucht de ronde doet. Waar komt dit vandaan? Niets is immers minder waar. Ik denk er zelfs niet aan om een dergelijk voorstel ter sprake te brengen. We blijven het personeelslid volledig betalen, alleen de werkingmiddelen worden tot 75 procent gereduceerd.

Dit laatste impliceert dus dat, als men het volledige plaatje bekijkt en rekening houdt met de volledige som die de koepelverenigingen zullen ontvangen, sommige verenigingen 2 tot 3 procent minder zullen krijgen en anderen 8 procent. Al bij al blijft het een bescheiden bedrag.

Bij dit alles wens ik toch op te merken dat de regelgeving niet doordacht werd opgesteld. Men heeft weliswaar een noodrem ingebouwd. Maar men is bij de eerste keer dat de regelgeving volledig werd toegepast, al zelf onmiddellijk aan de noodrem gaan hangen. Laat ons eerlijk zijn: mijn voorganger is dadelijk aan die noodrem gaan hangen terwijl die regelgeving net klaar was. (*Opmerkingen van de heer Jef Van Damme*)

Ik ben er pas op het einde van 2009 bijgekomen en heb onmiddellijk voor bijkomende middelen gezorgd. In het begin van het jaar was het al duidelijk dat mijn voorganger de

noodrem moest gebruiken. Er is trouwens geen geld opzijgezet om die noodrem op te kunnen heffen. We hebben heel wat toeren moeten uithalen om op een structurele manier en niet met eenmalige middelen geld te kunnen bijpassen. We hebben dat voor dit jaar gedaan en gaan dat ook voor volgend jaar doen. Er zat iets fout vanaf het begin. Er zit een pervers effect in de regelgeving dat ervoor zorgt dat als een aantal verenigingen - ongeacht of ze al dan niet inhoudelijk iets met elkaar te maken hebben - zich samen zet, recht geeft op een personeelslid.

Als de conclusie van dit alles is dat de VGC voor ongeveer alle verenigingen in een personeelslid moet voorzien, is dat financieel niet haalbaar. Ik zou graag alle verenigingen een vrijgestelde bezorgen. De budgetten van de VGC staan dit echter niet toe. Dat zal trouwens nooit mogelijk zijn. Er is dus iets fout met die regelgeving. Daarom gaan we die herzien in samenspraak met de koepelverenigingen.

De huidige situatie wordt bevroren. We nemen geen personeelsleden meer aan. Men wil zeker zijn dat een aantal gekende, traditionele verenigingen die puik werk verrichten, de broodnodige middelen zullen blijven ontvangen. Men kan dit systeem niet tot in het oneindige doortrekken. Vandaar dat de regels zullen herbekeken worden. Dit zal overigens in samenspraak met de sector gebeuren.

Als men het algemene plaatje in ogenschouw neemt, kan men niet anders dan een aantal conclusies te trekken. Er zijn nu eenmaal veel meer verenigingen. Niet iedereen heeft alles gekregen. Dit klopt. Het gaat hierbij echter om een minderheid. De insinuatie van de heer Jef Van Damme snijdt dus geen hout. Bij 500 verenigingen gaat het maar om een beperkt aantal. In moeilijke tijden moet men soms de middelen durven herverdelen. De verenigingen die vroeger de meeste middelen ontvingen, zullen nu dan ook het meest moeten inleveren.

In Vlaanderen spreekt men trouwens over besparingen van 25% op alle middelen. Daar gaat men dus niet alleen de werkingsmiddelen aanpakken. De VGC geeft nog steeds meer uit aan de sociaal-culturele sector.

Ik ben er me terdege van bewust dat de boodschap moeilijk en onprettig is. Het is nooit leuk om te melden dat men moet besparen. Men heeft echter gepoogd om de saneringsoperatie te beperken. De VGC zal trouwens ook 500.000 euro minder ontvangen. Ook hier dient men rekening mee houden. Ik kan onmogelijk 40.000 euro besparen zonder dat ik deze of gene sector tref. Als ik het niet doe in de sociaal-culturele sector, moet ik het elders doen. En zo verzeilt men in een vicieuze cirkel. Telkens zal er wel een sector betogen. Men moet gewoonweg keuzes durven maken. (*Opmerkingen van mevrouw Elke Roex*)

Momenteel heb ik geen geld. Ik weet niet waar ik het zou moeten halen. De VGC heeft een aantal fundamentele keuzes gemaakt waarbij de kleine, lokale verenigingen volledig werden uitbetaald. Op dergelijke verenigingen kan men immers niet veel beknibben. De verenigingen met iets meer financiële marge zullen 75% van hun werkingsmiddelen ontvangen.

De heer Jef Van Damme moet er mee stoppen om mensen op te stoken en paniek te veroorzaken. Hij hanteert een onoorbare werkwijze. De discussie kan en moet hier in deze Raad worden gevoerd. Het is echter niet fijn om e-mailtjes te moeten lezen waarin men de verenigingen aanspoort om te protesteren en naar de pers te stappen. Er is wel degelijk een verschil tussen 75% van de totale middelen en 75% van de werkingsmiddelen. De heer Van Damme is intellectueel oneerlijk. Ik heb het hier moeilijk mee. Ik verkies het open gevecht

en de open discussie in de Raad. Enkel op die manier kan er rechtstreeks worden gecommuniceerd. (*Opmerkingen van de heer Jef Van Damme*)

Het was wel degelijk de heer van Damme die allerlei berichten de wereld instuurde. Dit is volstrekt *not done*. Op het ogenblik dat de discussie ten volle woedde, was het volstrekt onfair om dubbelzinnige mails te versturen. Dit is niet fijn. Men kan hier fel tegen elkaar te keer gaan; men mag mij hier alles voor de voeten gooien. Ik heb echter liever dat het in de Raad gebeurt dan dat er dergelijke achterbakse manieren worden gehanteerd.

De kern van mijn betoog is en blijft echter dat de werkingsmiddelen van de koepelverenigingen tot 75% zullen gereduceerd worden. Alle andere verenigingen zullen het volle pond ontvangen. Het personeel zal blijvend uitbetaald worden. Hoe dan ook zal, in samenspraak met de sector, heel het systeem worden hervormd. De eerste vergaderingen hierover hebben al plaats gevonden.

De heer Jef Van Damme.- Ik zal niet ingaan op de provocaties van het collegelid. Ik heb al verschillende keren in de Raad getracht om met hem een oplossing te zoeken. Onze fractie heeft daarover een zeer constructief voorstel gedaan met zelfs een financieel plan. Het collegelid is daar niet op ingegaan. Ik vind het niet correct dat het collegelid nu zegt dat wij zaken achter zijn rug doen. Ik constateer dat het collegelid zegt dat de huidige verordening niet goed is, terwijl Groen! ze mee heeft goedgekeurd en ze een opening betekent naar niet-traditionele verenigingen, wat ik persoonlijk een heel goede zaak vindt. Ik schrik er van dat het collegelid nu van mening is veranderd en dat hij de opening naar de niet-traditionele verenigingen niet wenst. (*Samenspraken*)

Jawel, het collegelid vindt de huidige verordening niet goed, maar hij heeft ze wel mee gesteund en goedgekeurd. Bovendien spreekt het collegelid zichzelf tegen. Enerzijds zegt hij dat het om kleine financiële verschillen gaat, anderzijds wil hij niet ingaan op ons voorstel om dat klein financieel voorstel te compenseren. Wij zullen naar aanleiding van de begrotingbespreking ons voorstel opnieuw indienen en hopelijk steunt het collegelid het dan wel.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- De regelgeving zit niet goed in elkaar en daar blijf ik bij. Dat we bij een nieuwe regelgeving meteen de ingebouwde noodrem moeten gebruiken, is een teken dat er iets schort en dat er moet worden bijgestuurd. Dat is wat we gaan doen. Leg mij geen woorden in de mond die ik niet heb gezegd. Waarom zou ik tegen de niet-traditionele verenigingen zijn? De vorige keer dat we hierover spraken, ging het over nieuwe verenigingen. Toen heb ik zelf gezegd dat ze soms al 10 jaar bezig zijn en dat ik er volledig achter sta. In heel mijn beleid zit die openheid en zoeken we naar diversiteit. Ik ben dus absoluut niet tegen niet-traditionele verenigingen, maar ik ben er wel tegen dat de regelgeving zo is opgesteld, dat ze niet vol te houden is. Eender wie die mijn bevoegdheid zou hebben, zou dat hebben vastgesteld. Het gaat niet langer. Ik heb ook niet gezegd dat het in het totaal om een klein bedrag gaat, maar voor elke vereniging apart gaat het om een klein bedrag en dat is absoluut leefbaar. Als we het bedrag onder veel mensen verdelen, kan iedereen toch blijven werken op een goede en interessante manier.

De heer Jef Van Damme.- De essentie van de nieuwe verordening was dat nieuwe verenigingen ook zouden opgenomen en ondersteund worden. Als het collegelid tegen die verordening, dan is hij ook tegen dat principe.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Wat is dat nu voor een redenering? Hij krijgt het laatste woord, maar toch niet op die manier? Dit zijn oneerlijke trucjes.

De heer Jef Van Damme.- Als het niet zo is, dan moet het collegelid de tering naar de nering zetten en zorgen dat hij genoeg geld heeft. Zo simpel is dat. Het is een politieke beslissing. Neem ze dan en verdedig ze ook.

- *Het incident is gesloten.*

VRAAG OM UITLEG (R.v.O., art. 60)

Tranquillity mapping

De heer Jef Van Damme.- ‘Tranquillity mapping’ was een van de meer hippe woorden die ik terugvond in de beleidsnota Cultuur, Jeugd en Sport, waar het idee werd aangekondigd om een stilteatlas te creëren met interessante stilteplaatsen zoals binnenpleinen, kerken en parken.

“Ook wil ik bekijken hoe stilte als historische ‘soundscape’ benut kan worden bij initiatieven zoals de autoloze zondag waarbij de unieke mogelijkheid van de afwezigheid van motors een groot potentieel aan alternatieve culturele erfgoedprojecten met zich mee kan brengen”, deelde het collegelid toen mee.

Wat is de stand van zaken? Is het onderzoek al afgerond? Werd er al gestart met de stilteatlas? Wie voert dit onderzoek uit? Wanneer komt de stilteatlas er? In welke vorm zal die stilteatlas gepubliceerd worden? Wat is het primaire doelpubliek voor de stilteatlas? Hoe gaat de ‘tranquillity mapping’ praktisch in zijn werk? Welke methode wordt gebruikt?

Mevrouw Bianca Debaets.- Ik ben ervan overtuigd dat leven in Brussel gelijk staat met creativiteit, muziek en steeds nieuwe impulsen. Ik beleef de stad op een heel intense manier en maak graag en veel gebruik van alles wat deze stad te bieden heeft. Hoe langer ik hier woon en geniet van alle evenementen, hoe groter de nood soms wordt aan momenten van stilte en om even op adem te kunnen komen. Daarom ben ook ik nieuwsgierig naar de stand van zaken. Ik vind dit een schitterend idee. Ook in Londen bestaat ‘tranquillity mapping’, waar het stadsbestuur in kaart brengt waar de verschillende stilteplekken zijn, zoals parken, kerken of musea. Hoe ziet het collegelid dat?

Ik pleit er ook voor om stilte nog ruimer in te vullen dan enkel de ‘tranquillity mapping’. Ook binnen beleidsdomeinen zoals Welzijn en Gezondheid kan stilte belangrijk zijn, bijvoorbeeld als therapie in de geestelijke gezondheidszorg. Ook binnen Cultuur vormen bibliotheken stilteplekken. Mensen gaan niet alleen naar de bibliotheek om boeken te lenen, maar ook omdat het een plek is midden in de stad waar men even kan ontsnappen aan de drukte.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Het is natuurlijk jammer dat de heer Jef Van Damme tegen stilteplekken in de stad is, maar wij willen er in elk geval wel werk van maken. Zijn fractie heeft de beleidsnota niet goedgekeurd. Nu probeer ik op dezelfde manier te redeneren als de heer Jef Van Damme daarnet ook deed, om aan te tonen dat het nergens op slaat.

Ik ben blij met deze concrete vragen en de betrokkenheid bij het project. Ik kan nog niet alle antwoorden geven. We willen een stilteatlas opstellen en de vraag is vooral hoe die er